

16 Ιανουαρίου, 1995

[ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Π., ΚΟΥΡΡΗΣ, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΠΟΓΙΑ-
ΤΖΗΣ, ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ/στές]

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΜΕΣΩ ΕΦΟΡΟΥ ΦΟΡΟΥ
ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ,

Εφesseίοντες-Καθ' ων η Αίτηση,

v.

Galatariotis Brothers Ltd και άλλων,

Εφeseιβλήτων-Αιτητών.

(Αναθεωρητικές Εφέσεις Αρ. 1315,1316)

-
- 5 *Συνταγματικό Δίκαιο — Συνταγματικότητα Νόμων — Κατά πόσο το Άρθρο 54 των περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμων 1961 - 1979 για επιβολή δύο φορολογιών για το έτος 1979, μιά με βάση το εισόδημα του 1979 και άλλη με βάση το εισόδημα του 1978 παραβιάζει το Άρθρο 24.4 του Συντάγματος.*
- 10 *Φόρος Εισοδήματος — Οι περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμοι 1961-1979 — Επιφύλαξη του Άρθρου 54 — Επιβολή ξεχωριστής φορολογίας για το φορολογικό έτος 1979 με βάση το εισόδημα του 1978 — Έκπτωση του φόρου για το φορολογικό έτος 1978 νοουμένου ότι ο φόρος καταβλήθηκε ανελλιπώς από το 1941 — Κατά πόσο εταιρεία που δεν ήταν εγγεγραμμένη το 1941 είχε δικαίωμα στην έκπτωση δυνάμει της επιφύλαξης του Άρθρου 54 — Κατά πόσο η επιφύλαξη δημιουργούσε άνιση μεταχείριση μεταξύ των φορολογουμένων.*
- 15 *Εταιρείες — Εταιρείες περιορισμένης ευθύνης — Αρχή της άρσης του εταιρικού πέπλου — Κατά πόσο εφαρμόζεται σε περιπτώσεις αποφυγής καταβολής φόρου.*
- Ερμηνεία φορολογικών νόμων — Εφαρμοστές αρχές.*
- 20 *Λέξεις και Φράσεις — “Πρόσωπο” στο Άρθρο 54 των περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμων 1961-1979.*

Οι εφεσίβλητοι - αιτητές με τις προσφυγές Αρ. 152/80 και 295/80 πρόσβαλαν τη νομιμότητα της φορολογίας για το φορολογικό έτος 1979 (78) και πρόβαλαν σαν λόγους ακυρώσεως ότι: α) η φορολογία βασίστηκε στο άρθρο 54 των πιο πάνω Νόμων που είναι αντισυνταγματικό και β) ότι edικαιοούνται στην πίστωση που παραχωρείται με βάση την επιφύλαξη του Άρθρου 54 του Νόμου. 5

Η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου αποφάσισε ότι το Άρθρο 54 δεν είναι αντισυνταγματικό.

Ο δεύτερος λόγος ακύρωσης δεν αποφασίστηκε από το πρωτόδικο Δικαστήριο και αποτελεί το επίδικο θέμα της παρούσας διαδικασίας. 10

Η Εταιρεία Galatariotis Brothers Ltd ενεγράφη το 1966. Το 1946 ενεγράφη η εταιρεία G.S. Galatariotis & Sons Ltd. Πριν το 1946 φορολογούμενο πρόσωπο ήταν ο Γ. Γαλαταριώτης.

Η Εταιρεία N.D. Solomonides & Co. Ltd ενεγράφη το 1947. Το 1932 ιδρύθηκε συνεταιρισμός με το όνομα Nicos D. Solomonides. Φορολογούμενος ήταν προσωπικά ο Ν. Σολομωνίδης. 15

Εφεσίβλητη Εταιρεία Galatariotis Brothers Ltd (Αναθ. Έφεση 1315)

Το φορολογικό της εισόδημα ανήλθε το έτος 1978 σε ΑΚ193.415. Με βάση το εισόδημα αυτό επιβλήθηκε φορολογία για το έτος 1979/78 ανερχόμενη σε ΑΚ82.201,375. 20

Η Εταιρεία ζήτησε να αφαιρεθεί από το φόρο του έτους 1979/78 ο φόρος που πλήρωσε για το έτος 1978(77) λόγω πραγματοποίησης υψηλότερου εισοδήματος το 1978 από το 1977 και λόγω του ότι πλήρωνε ανελλιπώς τους φόρους της από το 1966. 25

Ο Έφορος απέρριψε το αίτημα της εταιρείας λόγω του ότι η επιφύλαξη του Άρθρου 54 δεν μπορούσε να εφαρμοστεί αφού η εταιρεία ενεγράφη το 1966 και άρχισε να πληρώνει φόρο το 1967.

Υποβλήθηκε ένσταση η οποία απορρίφθηκε από τον Έφορο. Σαν αποτέλεσμα καταχωρήθηκε η προσφυγή 152/80. 30

Εφεσίβλητη Εταιρεία N.D. Solomonides & Co. Ltd. (Αναθ. Έφεση 1316)

Δεν υπέβαλε δηλώσεις εισοδήματος για το εισόδημα του 1978. Στις 20.8.1979, ο Έφορος εξέδωσε Ειδοποίηση περί Επιβολής Φορολογίας για το φορολογικό έτος 1979/78. Υπεβλήθη ένσταση ότι η φορολογία ήταν υπερβολική. Οι λογιστές της εταιρείας ζήτησαν όπως ο φόρος για το έτος 1978 μειωθεί κατά το ποσό του φόρου για το έτος 1977, σύμφωνα με την επιφύλαξη του Άρθρου 54. Ο Έφορος δεν αποδέχτηκε την εφαρμογή της επιφύλαξης του πιο πάνω Άρθρου. Σαν αποτέλεσμα καταχωρήθηκε η προσφυγή 295/80.

Οι εφeseίοντες εισηγήθηκαν ότι οι εφεσίβλητες εταιρείες αποτελούν ξεχωριστή νομική οντότητα από τους ιδρυτές τους και ότι δεν ήταν φορολογούμενες το 1941 ούτως ώστε να καλύπτονται από την επιφύλαξη του Άρθρου 54.

Οι εφεσίβλητες εταιρείες πρόβαλαν τον ισχυρισμό ότι το Άρθρο 54 δίδει φορολογικό ωφέλημα στο πρόσωπο που πλήρωνε ανελλιπώς φόρο από το 1941 και ότι η λέξη "πρόσωπο" στο πλαίσιο της επιφύλαξης καλύπτει εταιρεία και προϋπάρχοντα συνεταιρισμό, στη περίπτωση μετασχηματισμού του συνεταιρισμού σε εταιρεία.

Η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου αποφάνθηκε ότι:

1. Οι λέξεις σε ένα νομοθέτημα, γενικά, ερμηνεύονται με τη συνήθη σημασία τους. Πρέπει όμως να λαμβάνονται υπόψη το αντικείμενο και ο σκοπός του νόμου, οπότε οι λέξεις δεν ερμηνεύονται με την αυστηρή ετυμολογική η συνήθη σημασία τους, αλλά με βάση τα συμφραζόμενα.
2. Η επιφύλαξη του Άρθρου 54 όχι μόνο δεν δημιουργεί άνιση μεταχείριση αλλά αντίθετα εφαρμόζει την αρχή της ισότητας μεταξύ των φορολογουμένων.
3. Η αυτοτέλεια και η ανεξάρτητη νομική υπόσταση εταιρειών περιορισμένης ευθύνης από τους μετόχους της εμπεδώθηκε με την υπόθεση *Salomon v. Salomon & Co.* Δεν υπάρχει άρση του εταιρικού πέπλου στη νομολογία για να δικαιολογηθεί η αποφυγή φόρου. Το εταιρικό πέπλο αίρεται μόνο για να αποτραπεί παρανομία ή κατοδολίευση του δημοσίου χρήματος.
4. Οι εφεσίβλητες εταιρείες δεν ήταν φορολογούμενες το 1941 λόγω του ότι δεν υπήρχαν. Εξ ου και δεν ικανοποιούν τις απαιτήσεις της επιφύλαξης του Άρθρου 54.

Οι λόγοι ακυρώσεως που προβλήθηκαν δεν ευσταθούν. Οι προσβαλλόμενες διοικητικές αποφάσεις επικυρώνονται. Δεν εκδίδεται διαταγή για έξοδα.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

5

X' Ιωάννου & Άλλοι v. Κυπριακής Δημοκρατίας (1994) 3Α.Α.Δ. 401·

Bank of Cyprus (Holdings) v. The Republic (1985) 3 C.L.R. 1883·

Sussex Peerage [1844] 11 Cl. & Fin 85, [8 E.R. 1034]·

Salomon v. Salomon & Co [1897] A.C. 22.

Εφέσεις.

10

Εφέσεις εναντίον απόφασης Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου Κύπρου (Μαλαχτός, Δ.) που δόθηκε στις 12 Φεβρουαρίου, 1991 (Προσφυγή αρ. 152/80) με την οποία έγιναν δεκτές οι προσφυγές των εφεσιβλήτων εναντίον της φορολογίας που τους επιβλήθηκε για το φορολογικό έτος 1979(78).

15

Στ. *Ιωσήφ - Χατζηγιάννη (κα)*, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους εφεσεϊόντες.

Π. *Πολυβίου*, για τους εφεσιβλήτους.

α ζ

Cur. adv. vult.

Δ.Γ. ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Π.: Οι εφεσιβλήτοι με τις Προσφυγές Αρ. 152/80 και 295/80, αντίστοιχα, πρόσβαλαν τη νομιμότητα της φορολογίας για το φορολογικό έτος 1979(78).

20

Οι λόγοι ακυρώσεως που πρόβαλαν ήταν:-

Α. Ο φόρος επιβλήθηκε με βάση το Άρθρο 54 των περί Φορολογίας Εισοδήματος Νόμων του 1961 έως (Αρ. 2) του 1979, (Αρ. 58/61, 4/63, 21/66, 60/69, 47/73, 37/75, 12/76, 15/77, 8/79, 40/79), (ο "Νόμος"), που προστέθηκε με το Άρθρο 15 του περί Φορολογίας του Εισοδήματος (Τρο-

25

ποποιοητικός) (Αρ. 2) Νόμου του 1979, (Αρ. 40/79), που είναι αντισυνταγματικό.

- 5 Β. Οι εφεσίβλητοι ήταν φορολογούμενοι από το 1941 και, ως εκ τούτου, δικαιούνται στην πίστωση που παραχωρείται με βάση την επιφύλαξη του Άρθρου 54 του Νόμου.

Το νέο Άρθρο 54 έχει:-

“54. Ανεξαρτήτως των διατάξεων του άρθρου 6 -

- 10 (α) το κατά το έτος 1978 κτηθέν άλλο ή εξ αποδοχών εισόδημα προσώπου τινός υπόκειται εις κεχωρισμένην φορολογίαν διά το φορολογικόν έτος 1979 βασιζομένην επί του τοιούτου εισοδήματος του έτους 1978. Εις τοιαύτας περιπτώσεις όμως η πρόνοια του άρθρου 35 των περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμων, η αφορώσα εις την εισπράξιν του φόρου, δεν θα εφαρμόζεται, ο δε φόρος θα είναι πληρωτέος εις ουχί περισσότερας των πέντε ίσων ετησίων δόσεων της πρώτης δόσεως ούσης πληρωτέας την 1ην Δεκεμβρίου, 1979·

- 20 (β) φυσικόν πρόσωπον το οποίον κτάται κατά το έτος 1978 εισόδημα άλλο ή εξ αποδοχών, κατά δε το έτος 1979 κτάται εισόδημα εξ αποδοχών, υπόκειται εις κεχωρισμένην φορολογίαν διά το φορολογικόν έτος 1979 βασιζομένην επί των τοιούτων εισοδημάτων του 1978 και 1979 αλλ' ο υπό του προσώπου τούτου καταβλητέος φόρος θα συνίσταται εις το μέρος του ποσού του φόρου το οποίον έχει 25 τον αυτόν λόγον προς το ολικόν ποσόν του φόρου οίον και το ποσόν του εισοδήματος του προσώπου τούτου το προερχόμενον εκ πηγών άλλων ή εξ αποδοχών προς το ολικόν ποσόν του εισοδήματος αυτού:

30 Νοείται ότι εις περιπτώσιν καθ' ην πρόσωπόν τι ήθελεν αποδείξει προς πλήρη ικανοποίησιν του Εφόρου ότι κατέβαλεν ανελλιπώς φόρον από του φορολογικού έτους 1941 και εντεύθεν, αι διατάξεις των παραγράφων (α) και (β), δεν εφαρμόζονται. Εν τοιαύτη περιπτώσει και εφ' όσον το πρόσωπον τούτο 35 κέκτηται κατά το έτος 1978 εισόδημα μεγαλύτερον του εισοδήματος του έτους 1977, το πρόσωπον τούτο υπόκειται εις κεχωρισμένην φορολογίαν διά το φορολογικόν έτος 1979 βασιζομένην επί του τοιούτου εισοδήματος του έτους 1978, αλλ' ο υπό του προσώπου τούτου καταβληθείς φόρος διά το φορολογικόν

έτος 1978 εκπίπτει υπό μορφήν πιστώσεως έναντι του ούτω πληρωτέου φόρου.”

Το Δικαστήριο τούτο, με Απόφαση ημερομηνίας 22 Ιουλίου, 1994 - (**Ανδρέας Κ. Χ΄ Ιωάννου και Άλλοι v. Κυπριακής Δημοκρατίας**, (1994) 3 Α.Α.Δ. 401) αποφάσισε ότι οι πρόνοιες του Άρθρου αυτού δεν είναι αντίθετες ή ασύμφωνες με οποιαδήποτε συνταγματική πρόνοια. Παρέμεινε, όμως, για εξέταση ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως, ο οποίος δεν αποφασίστηκε από το πρωτόδικο Δικαστήριο. 5

Τα γεγονότα των υποθέσεων αναφέρονται σε έκταση στην Απόφαση ημερομηνίας 22 Ιουλίου, 1994, και επαναλαμβάνουμε όσα είναι σχετικά με το κρινόμενο ζήτημα. 10

Η εφεσίβλητη εταιρεία στην Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 1315 υπέβαλλε ανελλιπώς ελεγμένους λογαριασμούς και καταστάσεις φορολογητέου εισοδήματος. Το καθαρό εισόδημά της από το εμπόριο για το έτος 1978 ήταν £193.415,00. 15

Την 1η Νοεμβρίου, 1979, ο Έφορος Φόρου Εισοδήματος, με Ειδοποίηση περί Επιβολής Φορολογίας για το φορολογικό έτος 1979/78, επί φορολογητέου εισοδήματος £193.415,00, επέβαλε φόρο £82.201,375. 20

Η εφεσίβλητη εταιρεία συμφώνησε να πληρώσει το φόρο αυτό με δόσεις, όπως προβλέπεται στο νέο Άρθρο 54(α) του Νόμου 40/79.

Στις 31 Δεκεμβρίου, 1979, ο φορολογικός σύμβουλος της εφεσίβλητης ζήτησε, δυνάμει του Άρθρου 54, την αφαίρεση από το φόρο αυτό του φόρου που πλήρωσε για το φορολογικό έτος 1978(77), επειδή η εταιρεία το 1978 είχε ψηλότερο εισόδημα από το 1977 και πλήρωνε ανελλιπώς τους φόρους της από το χρόνο της εγγραφής της - το 1966. 25

Στις 21 Ιανουαρίου, 1980, ο Έφορος απάντησε ότι η εφεσίβλητη δεν εκαλύπτετο από την επιφύλαξη του Άρθρου 54, γιατί δεν πλήρωνε ανελλιπώς από το 1941, λαμβανομένου υπόψη ότι η εταιρεία ενεγράφη το 1966 και άρχισε να πληρώνει φόρο από το φορολογικό έτος 1967. 30

Στις 15 Φεβρουαρίου, 1980, υποβλήθηκε γραπτή ένσταση εναντίον της πιο πάνω απόφασης του Εφόρου. 35

Στις 13 Μαρτίου, 1980, κοινοποιήθηκε αρνητική απόφαση στην ένσταση, γιατί δεν έγινε δεκτή η ερμηνεία του Άρθρου 54 όπως δηλωνόταν στην ένσταση της 15ης Φεβρουαρίου, 1980.

- 5 Η εφεσίβλητη εταιρεία στην Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 1316 δεν υπέβαλε δηλώσεις εισοδήματος για το εισόδημα του 1978 μέσα στην καθορισμένη προθεσμία.

- 10 Στις 20 Αυγούστου, 1979, ο Έφορος Φόρου Εισοδήματος εξέδωσε Ειδοποίηση περί Επιβολής Φορολογίας για το φορολογικό έτος 1979/78, με βάση το Άρθρο 13(3) των περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμων του 1978 έως 1979.

Στις 30 Αυγούστου, 1979, οι λογιστές της εταιρείας υπέβαλαν ένσταση ότι η φορολογία ήταν υπερβολική και δεν ήταν σύμφωνη με τα πραγματικά εισοδήματά της. Εν τω μεταξύ, υπέβαλαν και τους λογαριασμούς για το έτος εκείνο.

- 15 Οι λογιστές της εταιρείας ζήτησαν όπως το ποσό του φόρου για το φορολογητέο εισόδημα του 1978 μειωθεί κατά το ποσό του φόρου εισοδήματος για το έτος 1977, δηλαδή, κατά ποσό £28.432,925 και πληρωθεί μόνο £25.858,275, σύμφωνα με την επιφύλαξη του νέου Άρθρου 54.

- 20 Το ίδιο επανέλαβαν και με επιστολή ημερομηνίας 30 Νοεμβρίου, 1979, και ζήτησαν περαιτέρω την καταβολή του φόρου με δόσεις.

- 25 Αφού εξετάστηκαν οι λογαριασμοί που υποβλήθηκαν και η αίτηση - ένσταση, κοινοποιήθηκε αρνητική απόφαση με επιστολή ημερομηνίας 7 Ιουνίου, 1980, και στάλθηκε και σχετική Ειδοποίηση περί Επιβολής Φορολογίας για το φορολογικό έτος 1979/78.

Η εταιρεία Galatariotis Brothers Ltd. ιδρύθηκε και ενεγράφη το 1966. Το 1946 είχε εγγραφεί η εταιρεία G.S. Galatariotis & Sons Ltd. Πριν το 1946 υπήρχε ο Γεώργιος Γαλαταριώτης. Το φυσικό αυτό πρόσωπο ήταν ο φορολογούμενος.

- 30 Το 1932 ιδρύθηκε συνεταιρισμός με το όνομα Nicos D. Solomonides & Co. Φορολογούμενος ήταν προσωπικά ο Νίκος Δ. Σολομωνίδης. Η εταιρεία N.D. Solomonides & Co. Ltd. ιδρύθηκε και ενεγράφη το 1947.

Ο δικηγόρος των εφεσιβλήτων επιχειρηματολόγησε ότι το

Άρθρο 54 δίδει φορολογικό ωφέλημα στο πρόσωπο που αποδεικνύεται ότι πλήρωνε ανελλιπώς φόρο από το 1941. Οι εφεσίβλητοι ενεγράφησαν με βάση τον περί Εταιρειών Νόμο και ανέλαβαν την οικονομική και εμπορική δραστηριότητα συνεταιρισμών που προϋπήρχαν και, ως εκ τούτου, περιέχονται στη λέξη “πρόσωπο”. Η λέξη “πρόσωπο”, στο πλαίσιο της επιφύλαξης, καλύπτει εταιρεία και προϋπάρχοντα συνεταιρισμό, σε περίπτωση που ο συνεταιρισμός ουσιαστικά μετασηματίστηκε σε εταιρεία.

5

Ο δικηγόρος των εφεσιβλήτων αναφέρθηκε στο ακόλουθο απόσπασμα της υπόθεσης *Bank of Cyprus (Holdings) v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 1883, στη σελ. 1889:-

10

“The principle of separateness of corporation is well rooted in the Companies Law ever since *Salomon v. Salomon*, [1897] A.C. 22, as a company has a personality separate and independent from that of its shareholders. A company is neither agent, trustee or nominee of its members. The inroads to the corporate principle are very few.

15

.....
 In none of these cases the exception to the rule in *Salomon* was applied or used by the Courts for tax avoidance.”

Εισηγήθηκε όμως ότι, παρόλο που η εταιρεία αποτελεί ξεχωριστό νομικό πρόσωπο, ο νομοθέτης με την επιφύλαξη σκοπό είχε να αποφύγει τυχόν αδικίες στη φορολογία και, ως εκ τούτου, επειδή οι εφεσίβλητες εταιρείες ήταν συνέχεια της οικονομικής ενότητας και οντότητας των συνεταιρισμών που προϋπήρχαν, ικανοποιούν την απαίτηση της επιφύλαξης.

20

25

Η δικηγόρος των εφεσειόντων, από την άλλη πλευρά, εισηγήθηκε ότι το 1941 φορολογούμενοι ήταν τα φυσικά πρόσωπα Γεώργιος Γαλαταριώτης και Νίκος Σολομωνίδης από τη Λεμεσό. Οι εφεσίβλητες εταιρείες ιδρύθηκαν μετά από πολλά χρόνια, όπως έχει προαναφερθεί. Αποτελούν ξεχωριστή νομική οντότητα. Δεν ήταν φορολογούμενες το 1941. Η ερμηνεία της λέξεως “πρόσωπο” δεν μπορεί να επεκταθεί για να καλύψει ανύπαρκτα στον ουσιαστικό χρόνο νομικά πρόσωπα που δεν ήταν φορολογούμενα.

30

Εξετάσαμε τον ορισμό του όρου “πρόσωπο”, όπως αναφέρεται στο ερμηνευτικό Άρθρο του Νόμου και την επιφύλαξη, σε συνάρτηση με το σύνολο, του Άρθρου 54.

35

Η ερμηνεία φορολογικού νόμου δεν πρέπει να είναι ούτε κατασταλτική ούτε διασταλτική. Όπου το λεκτικό είναι σαφές, το Δικαστήριο ερμηνεύει το νόμο με βάση τη φυσική και συνήθη ερμηνεία των λέξεων.

- 5 Παρόλο ότι οι λέξεις σε ένα νομοθέτημα, γενικά, ερμηνεύονται με τη συνήθη σημασία τους, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη το αντικείμενο και ο σκοπός του νόμου, οπότε οι λέξεις ερμηνεύονται με βάση τα συμφραζόμενα, παρά με την αυστηρή ετυμολογική ή
 10 συνήθη σημασία τους - (βλ. Halsbury's Laws of England, 4η Έκδοση, Τόμος 44, παράγραφοι 863 - 873· *Sussex Peerage*, [1844], 11 Cl. & Fin. 85, [8 E.R. 1034]· *Salomon v. Salomon & Co.* [1897] A.C. 22· *Ανδρέας Κ. Χ' Ιωάννου και Άλλοι*, (ανωτέρω)).

- Όπως το Δικαστήριο έχει πει στην Απόφασή του ημερομηνίας 22 Ιουλίου, 1994, η διαφορετική πρόβλεψη στην επιφύλαξη για
 15 τους φορολογουμένους που πλήρωναν ανελλιπώς το φόρο από την ημερομηνία εισαγωγής του Φόρου Εισοδήματος στην Κύπρο, το 1941, όχι μόνο δε δημιουργεί άνιση μεταχείριση μεταξύ αυτής της τάξης των φορολογουμένων και εκείνων που άρχισαν να φορολογούνται σε μεταγενέστερο χρόνο, αλλά, απεναντίας,
 20 εφαρμόζει την αρχή της ισότητας στη φορολογία του εισοδήματος.

- Ο σκοπός του νομοθέτη είναι να δώσει την έκπτωση που προβλέπεται στην επιφύλαξη στο πρόσωπο που ήταν φορολογούμενο, πλήρωσε φόρο το 1941, τον πρώτο χρόνο της εισαγωγής του φόρου εισοδήματος στην Κύπρο, και συνέχιζε να πληρώνει ανελλιπώς μέχρι το 1978.

- Η αυτοτέλεια και η ανεξάρτητη νομική υπόσταση της εταιρείας περιορισμένης ευθύνης από τους μετόχους της έχει εμπεδωθεί από την υπόθεση *Salomon* (ανωτέρω). Δεν υπάρχει στη νομολογία άρση του εταιρικού πέπλου για να δικαιολογηθεί η αποφυγή φόρου. Το εταιρικό πέπλο αίρεται μόνο για να αποτραπεί παρανομία ή καταδολίευση του δημοσίου χρήματος. Αυτό έχει επιβεβαιωθεί στην Κύπρο, μεταξύ άλλων, με την απόφαση *Bank of Cyprus (Holdings)*, (ανωτέρω).

- Οι ανύπαρκτες κατά τον ουσιώδη χρόνο εφεσίβλητες εταιρείες
 35 ανέλαβαν εμπορικές επιχειρήσεις φυσικών προσώπων ή άλλων νομικών προσώπων, αλλά, όμως, δεν ήταν φορολογούμενες το 1941. Η εμπορική δραστηριότητα από μόνη της δεν αποτελεί κριτήριο για να δικαιολογεί την επέκταση του όρου "πρόσωπο" σε σημείο που να καλύπτει τις εφεσίβλητες εταιρείες. Αυτές οι εφε-

σίβλητες εταιρείες δεν ικανοποιούν τις απαιτήσεις της επιφύλαξης του Άρθρου 54.

Οι λόγοι ακυρώσεως που προβλήθηκαν δεν ευσταθούν.

Οι προσβαλλόμενες διοικητικές αποφάσεις επικυρώνονται. 5

Καμιά διαταγή για έξοδα.

Οι εφέσεις επιτυγχάνουν χωρίς διαταγή για έξοδα.